

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoCsp/10/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819201433
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5819201433.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, Y. X/A, XXX XX F. - Y. H., proti žalovanej: Y. A., nar. XX.XX.XXXX, L. XXX/XX, W., o zaplatenie 516,73 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 4Csp/46/2019-74 zo dňa 9. júla 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo (ďalej aj „súd prvej inštancie“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa voči žalovanej domáhal uloženia povinnosti na zaplatenie sumy 516,73 eur spolu s príslušenstvom titulom poskytnutého spotrebiteľského úveru na základe Zmluvy č. 505900018 zo dňa 19.08.2015 uzatvorenej podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení neskorších predpisov /ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“/ (výrok I.). Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 % s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku /ďalej len „CSP“/ (výrok II.). V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu spotrebiteľskej zmluvy, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1.000,- eur, ktorý sa zaviazala vrátiť a zaplatiť v splátkach a zaplatiť tiež odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom v lehote do 19.08.2016. Z predloženej úverovej zmluvy okresný súd zistil, že táto je v absolútnom rozpore s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré v dôvodoch svojho rozhodnutia podrobne citoval. Zmluva obsahuje náležitosť v podobe výšky úrokov z úveru 45 % ročne a tiež celkovú čiastku splatnú spotrebiteľom 1.730,- eur pri poskytnutom spotrebiteľskom úvere 1.000,- eur. V zmluve ale nie je uvedený termín splatnosti splátky ani ich výška. V zmluve je uvedená len konečná splatnosť úveru, ktorá bola dohodnutá zároveň ako doba splácania spotrebiteľského úveru. Preto takéto dojednanie možno vyhodnotiť ako neplatné a v neprospech spotrebiteľa. Okrem toho mal prvoinštančný súd za preukázané, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1.000,- eur, pričom podľa zmluvy mala zaplatiť žalovaná 1.730,- eur, čo je 73 % navýšenie odplaty a ostatných platieb spojených s poskytnutím úveru, pričom obvyklá výška úrokov z úverov poskytovaných bankami pri úveroch do jedného roka sa pohybovala na hranici 7,51 %. Pokiaľ žalobca tvrdil, že žalovaná zaplatila z poskytnutého úveru len sumu 483,27 eur, ohľadom tohto tvrdenia neposkytol žiaden relevantný dôkaz.

2. Proti uvedenému rozsudku žalobca (ďalej „odvolateľ“) podal odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Prvoinštančnému súdu vytýkal nesprávne právne posúdenie veci. Zopakoval svoje tvrdenia uvádzané už v konaní pred okresným súdom o uzatvorení spotrebiteľskej zmluvy, v zmysle ktorej žalovaná obdržala plnenie v sume 1.000,- eur, z ktorého doposiaľ uhradila len časť sumy 483,27

eur. Podanou žalobou sa domáhal aj odplaty vo výške 280,- eur, poplatku za upomienky vo výške 180,- eur, zmluvného úroku vo výške 45 % ročne z bližšie špecifikovaných súm, avšak v tejto časti podaním zo dňa 07.04.2020 podľa § 144 a nasl. CSP svoju žalobu zobral späť. V ďalšej časti podaného odvolania odvolateľ zdôraznil, že žalovaná neplnila splátky riadne a včas, v dôsledku čoho si bol žalobca nútený uplatňovať svoje nároky súdnou cestou. Žalovaná uzatvorila zmluvu slobodne, čo potvrdila aj svojím podpisom. Bola si vedomá svojich záväzkov vyplývajúcich jej zo zmluvy. Žalobca si predložením zmluvy, ako aj všeobecných obchodných podmienok splnil na jednej strane svoju informačnú povinnosť vo vzťahu k dlžníkovi a na strane druhej bola splnená podmienka písomnej formy zmluvy o úvere. Nesprávne je konštatovanie okresného súdu o absencii údajov o dobe trvania a termíne splatnosti poskytnutého úveru. Tieto údaje sú uvedené v bode 3. zmluvy o úvere. V prípade, že žalovaná po podpise zmluvy nadobudla pocit, že podpísala nevýhodnú zmluvu, alebo že odplata či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mala právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní, čo ale nevyužila. V prípade žalovanej ide o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni priemernej, primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania, ako i jazykové vyjadrenie právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísala. Žalobca navyše žiadnym spôsobom nenútil žalovanú, aby zmluvu podpísala, urobila tak bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku. Nedostatok opatrnosti spotrebiteľa taktiež nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu.

3. Žalovaná v podanom vyjadrení k odvolaniu odvolací súd žiadala, aby napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Uviedla, že okresný súd rozhodol v súlade so zákonom, keď žalobu zamietol. Zdôraznila, že žalobca vystavil žalovanú ako spotrebiteľku hrubo nemorálnym a znevažujúcim zmluvným podmienkam, ktoré zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Podľa presvedčenia žalovanej zmluva odporuje zákonu a ako celok sa prieči dobrým mravom. Sporná zmluva nespĺňa zákonom predpísané náležitosti, ktorá skutočnosť spôsobuje následok uvedený v § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. a spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Zároveň opakovane vzniesla námietku premlčania.

4. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania žalobcu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu zrušil v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c) CSP s poukazom na ust. § 380 ods. 2 CSP a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Preskúmaním dôvodov napadnutého rozhodnutia, ako aj obsahu prislúchajúceho spisového materiálu odvolací súd zistil, že v danom prípade sa žalobca domáha voči žalovanej zaplata sumy 516,70 eur s príslušenstvom, a to odplaty vo výške 280,- eur, zmluvnej pokuty vo výške 33,- eur, poplatkov za upomienky spolu vo výške 180,- eur a zmluvného úroku vo výške 45 % ročne zo sumy 1.000,- eur od 19.08.2015 do 12.08.2016, zo sumy 900,- eur od 13.08.2016 do 09.04.2019, zo sumy 801,02 eur od 10.04.2019 do 09.05.2019, zo sumy 707,49 eur od 10.05.2019 do 07.06.2019, zo sumy 612,08 eur od 08.06.2019 do 09.07.2019, zo sumy 516,73 eur od 10.07.2019 do zaplata a tiež zákonného úroku vo výške 5 % ročne zo sumy 1.180,- eur od 20.08.2016 do 09.04.2019, zo sumy 1.081,08 eur od 10.04.2019 do 09.05.2019, zo sumy 987,55 eur od 10.05.2019 do 07.06.2019, zo sumy 892,14 eur od 08.06.2019 do 09.07.2019, zo sumy 796,73 eur od 10.07.2019 do zaplata, všetko titulom poskytnutého spotrebiteľského úveru podľa zmluvy zo dňa 19.08.2015 v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. Po vydaní platobného rozkazu a po podaní odporu zo strany žalovanej žalobca v podaní zo dňa 07.04.2020 zobral svoju žalobu sčasti o zaplata odplaty vo výške 280,- eur, poplatkov za upomienky vo výške 180,- eur a zmluvného úroku vo výške 45 % ročne z v petite bližšie špecifikovaných súm späť a žiadal konanie v uvedenej časti zastaviť. Okresný súd nariadil na deň 09.07.2020 pojednávanie vo veci samej, na ktoré sa žalobca nedostavil z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti, pričom súhlasil s tým, aby súd konal aj v jeho neprítomnosti. Na predmetnom pojednávaní žalovaná vzniesla voči uplatnenému nároku žalobcu okrem iných námietok aj námietku premlčania. Prvoinštančný súd na uvedenom pojednávaní žalobu žalobcu z dôvodov bližšie uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku zamietol. Pri svojom rozhodovaní vychádzal z toho, že medzi stranami sporu uzatvorená zmluva má spotrebiteľský charakter a táto podľa presvedčenia súdu prvej inštancie neobsahuje všetky zákonom požadované náležitosti (termín splatnosti, výška splátok, konečná splatnosť úveru, výška úroku), a preto vyslovil názor, že je v rozpore so zákonnými ustanoveniami, ktoré podrobne citoval v bode 8. napadnutého rozsudku. Z jeho odôvodnenia v podstate

vyplýva, že okresný súd považoval uzatvorenú spotrebiteľskú zmluvu za bezúročnú a za bezpoplatkovú. Preto mal za to, že žalobcovi z nej ním uplatňované plnenia neplynú. Okrem toho okresný súd uviedol aj to, že tvrdenia žalobcu o tom, že žalovaná zaplatila z poskytnutého úveru len sumu 483,27 eur, žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, pretože na svoje tvrdenia neposkytol žiaden relevantný dôkaz.

6. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd sa v prvom rade dopustil procesného pochybenia, keď na pojednávaní dňa 9. júla 2020 zamietol žalobu žalobcu ako celok, hoci predtým žalobca vo výraznej miere svoju žalobu sčasti zobral späť. Správne mal preto prvoinštančný súd konanie v časti upresnenej žalobcom o späťvzatie žaloby zastaviť (§ 144 a nasl. CSP). Súhlas žalovanej so späťvzatím žaloby nebol potrebný, keďže k nemu došlo ešte pred prvým pojednávaním (§ 146 ods. 2 CSP). Za ďalšie, prvoinštančný súd aj nesprávne zistil skutkový stav, pretože zo zápisnice o pojednávaní je zrejmé, že okrem výsluchu žalovanej, ktorá uviedla, že „...vyjadriť sa nechce...“, nevykonal vo veci prakticky žiadne dokazovanie. Len tak sa mohlo stať, že okresnému súdu ušlo pozornosti, že žalovanej bol podľa tvrdení žalobcu podľa uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy poskytnutý úver vo výške 1.000,- eur, z ktorého mala doposiaľ uhradiť len sumu 483,27 eur, ktorú skutočnosť žalovaná nerozporevala. Z uvedeného vyplýva, že aj v prípade, ak by sa na spornú spotrebiteľskú zmluvu hľadelo ako na bezúročnú a bezpoplatkovú tak, ako to uviedol prvoinštančný súd, stále by vyplývala žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi aspoň ním poskytnutú istinu. Tejto povinnosti sa žalovaná v žiadnom prípade nemôže zbaviť aj za predpokladu, že zmluva nespĺňa zákonom č. 129/2010 Z. z. požadované náležitosti pre spotrebiteľský úver. Výnimkou je ale prípad, ak by časť žalobcom uplatňovanej sumy už bola premičaná. V nadväznosti na uvedené odvolací súd upozorňuje prvoinštančný súd, že žalovaná voči žalobcom uplatňovanému nároku vzniesla námietku premičania priamo na pojednávaní pred okresným súdom (viď zápisnica o pojednávaní č. I. 71 a nasl. spisu). Okresný súd uvedenú námietku odignoroval, vôbec sa ňou nezaoberal, hoci sa jednalo o zásadný/rozhodujúci argument žalovanej. Záverom odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia postráda presvedčivé úvahy okresného súdu, na základe ktorých posúdil žalobcom uplatnený nárok a nedáva ani odpoveď na podstatné otázky, ktoré boli v spore vznesené.

7. Z uvádzaných dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V zmysle uvedeného ustanovenia odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom. V danom prípade v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia v otázke náležitostí spotrebiteľskej zmluvy okresný súd nevykonal ohľadom žalobcom tvrdenej pohľadávky potrebné dokazovanie a vzhľadom k jeho rozsahu odvolací súd nepovažoval za účelné jeho doplnenie v konaní pred odvolacím súdom.

8. Vo svojom novom rozhodnutí súd prvej inštancie podľa § 396 ods. 1, 3 CSP a § 262 ods. 1 CSP rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

9. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)